

port de tarragona

EDUARDO SAÑUDO
Director General de VOPAK TERQUIMSA

«Des de 2016 i amb la nova ampliació, sumarem 90.000 m³ de capacitat i una inversió de 70 MEUR»

L'empresa, una de les concessionàries del moll de la Química, està treballant en l'ampliació de les seves instal·lacions i en guanyar posicionament en projectes de transició energètica

Anna Ferran

La logística de químics i hidrocarburs és un dels pilars de l'activitat del Port de Tarragona. Un dels actors claus en aquest sector és Vopak Terquimsa. Aquesta empresa, una de les tres concessionàries del moll de la Química, està apostant fermament per Tarragona i mostra d'això és el seu projecte d'ampliació, que sumarà 40.000 m³ més d'emmagatzematge. Parlem amb el seu director general, Eduardo Sañudo, de les xifres de 2024, les previsions per a l'any relacionats amb la transició energètica.

—Com està anant 2024 i quines previsions de tancament tenen?

—2024 serà un any bo. El nostre volum d'activitat creixerà entre un 10 i 12% respecte a l'any passat. Aquest increment s'ha registrat principalment en hidrocarburs. Els químics han tingut unes xifres força estables, i això és una bona notícia, tenint en compte el panorama del sector a Europa. Però a Espanya, i en concret a Tarragona, el comportament està sent una mica millor.

—Per quins motius?

—En primer lloc, perquè la crisi energètica derivada de la situació a Ucraïna i de les importacions de gas i cru rus ens ha afectat menys. En segon lloc, si comparem salaris, a Espanya tenim cert avantatge competitiu. Per últim, en el cas concret de Tarragona, hem de tenir en compte que és un pol químic molt integrat, on molta de la producció es consumeix internament entre les diverses empreses.

—Mencionava Ucraïna, quin impacte estan tenint totes les tensions geopolítiques que estem vivint?

—Des del punt de vista logístic, l'inici del conflicte va tenir un impacte. Igual com l'ha tingut la situació al canal de Suez i la necessitat que els vaixells hagin de fer una ruta alternativa. En el cas d'Ucraïna, si bé energèticament no ens afecta, sí que ho ha fet a les economies europees, que són el nostre principal mercat exportador. I si la seva economia no creix i això es manté, acabarà afectant la demanda que tenen les empreses espanyoles. Tot plegat fa que les previsions de cara a 2025 siguin incertes.

—Com es presenta 2025?

—Plantegem un any força pla respecte a enguany, cosa que és un escenari optimista. La nostra activitat va en consonància amb el comportament de les empreses productives. En conjunt, la indústria química europea està perdent competitivitat i això fa que estiguin apareixent nous *players*.

—Quins serien aquests nous actors?

—Determinades produccions, especialment tot el que són *comodities*, desapareixeran d'Europa i s'acabaràn fabricant en indrets on la mà d'obra i l'energia siguin més barates, com per exemple, els Estats Units, Orient Mitjà o l'Àsia. A Europa haurem de centrar-nos en productes d'especialitats, que tenen més valor afegit. A mesura que determinades produccions vagin desapareixent d'aquí, arribaran com a importacions que necessitaran terminals com la nostra. En aquest sentit, nosaltres tenim un millor panorama que la indústria productiva, perquè les necessitats logístiques hi continuaran sent. Tot plegat, fa que ja comencin a aparèixer aquests nous *players*, empreses asiàtiques o nord-americanes, que venen per a començar a agafar quota de mercat.

Sañudo explica que enguany esperen un creixement del 10%. CEDIDA

—Aquest panorama reforça la possibilitat que Tarragona es converteixi en un hub de químics al Mediterrani?

—Al món hi ha tres grans hubs químics: Houston, ARA (Anvers-Rotterdam-Amsterdam) i Singapur. Té molt de sentit que el sud d'Europa pugui tenir un hub de químics i Tarragona podria ser-ho, si bé tenim certa competència amb Huelva. Cal dir que nosaltres, a la terminal de Tarragona, ja estem tenint aquesta mena de fluxos.

—Per exemple?

—Enguany, hem rebut un flux de producte originari de Qatar, que abans es descarregava tot a Hamburg i d'allí es distribuïa a la resta d'Europa. Ara, aquest vaixell fa una parada a Tarragona i des d'aquí se serveix a Espanya, sud de França, Itàlia i nord d'Àfrica. Creiem que és una estratègia que té corre-

en dues fases, la meitat de la capacitat en cadascuna d'elles. Amb aquest projecte, completarem tota l'ampliació que van iniciar després de l'ampliació del moll de la Química. Des de 2016 i amb aquest nou projecte, haurem sumat 90.000m³ nous de capacitat i haurem fet una inversió d'uns 70 milions d'euros a Tarragona.

—A què es destinarà el nou emmagatzematge?

—Serà un mix, entre necessitats del pol químic i tràfics amb funció hub. I tot en unes instal·lacions que no generaran cap mena d'emissió, ni de CO₂ ni de partícules volàtils.

—L'ampliació els permetrà atreure nous tràfics derivats de la transició energètica?

—Sí. Productes relacionats amb projectes de circularitat podran tenir-hi encaix. Per a altres vectors, com el CO₂ o l'amoniac com a *carrier* d'hidrogen, segurament no, perquè necessiten una infraestructura que requereix més espai del que hi ha disponible.

—El Port s'ha quedat petit?

—El moll de la Química està tot concessionat. Els projectes de transició energètica necessiten més espai. Les empreses concessionàries com la nostra han d'invertir per a allargar els períodes de concessió. Si no tenim espai per a créixer, tenim data de caducitat. Ja hem fet aquesta petició a l'Autoritat Portuària i ara necessitem que el Pla Director del Port ho contempli.

—Quins serien aquests espais?

—Hi ha espais dins del recinte

portuari que estan concessionats, però que no s'utilitzen completament. Aquí poden passar dues coses. O bé que l'Autoritat Portuària impulsi un procés de reconversió o bé que nosaltres promovem aliances amb alguns d'aquests concessionaris. No és una necessitat immediata, però els processos són llargs. Molt relacionat amb això, hi ha un tema que s'ha de resoldre que és la ubicació de la Laboral. La seva ubicació limita molt les activitats que es poden dur a terme en determinades zones del port, perquè determinats tipus d'instal·lacions han de tenir un perímetre de seguretat molt gran.

—Com s'estan preparant per a donar resposta a les necessitats logístiques de la transició energètica?

—Estem construint aliances.

«El tercer fil ens permetrà potenciar la funció de hub de químics al Mediterrani i competir amb el nord d'Europa»

«Cal més espai al Port per als projectes de transició energètica. Si no tenim espai per a créixer, tenim data de caducitat»

És una carrera a llarg termini i ara toca posicionar-nos. Estem treballant en projectes de metanol, d'amoniac, de CO₂. També hi ha projectes de *bunkering* en col·laboració amb l'Autoritat Portuària per a subministrar combustibles alternatius a vaixells.

—Per acabar, Vopak Terquimsa té un ferm compromís amb el territori. En quins projectes estan vinculats actualment?

—Col·laborem amb l'Ajuntament, amb associacions de veïns, entitats socials i esportives. Creiem fermament en els valors de l'esport i en potenciar el talent jove. Per això, vam començar a patrocinar les pedreres del Nàstic i del CBT. I ara també som patrocinadors dels equips professionals, en tots dos clubs. En l'àmbit social, col·laborem amb la Fundació Onada. Enguany hem participat en el projecte Camins d'inserció, que ajuda a integrar joves en risc d'exclusió que han estat tutelats. Personal de l'empresa ha estat mentor d'aquests joves i els ha ajudat durant tot un any a encaminar el seu futur, orientant-los. Més enllà de les aportacions econòmiques, el que busquem és la implicació de la nostra gent a l'hora de promoure una tasca social.